

Kunst som erkendelsesmiddel Om Michael Grønlands kunstneriske univers

På Athens nationalmuseum kan man se en dødsmaske af guld forestillende en mykensk hersker fra det 16. århundrede f. Kr. Som så meget andet fra den mykenske kultur er også denne maske indhyllet i mystik. For en moderne betragter er det således ikke den afdødes magt og væld, man først kommer til at tænke på, men mere den melankolske vished om dødens realitet. Herskerens lukkede øjne virker dragende på os på en helt anden og mere menneskelig måde end f.eks. statuerne af ægyptiske eller mesopotamiske herskere, der netop kun udstråler rå magt.

Denne mystik og denne menneskelighed finder man i stort mål i Michael Grønlands malerier, der netop ofte har et tilsvarende uudgrundeligt menneskeansigt gemt i de ekspressive farvelag. Et ansigt, en krop, nogle gange omridset af et dyr, der giver noget andet og mere til maleriet end hvis Michael Grønlund "bare" havde arbejdet abstrakt.

Som det er, fremkommer der en dialog mellem de spontant påførte farvelag, de dynamiske og ekspressive penselspor og de motiver, der anelsesfuldt dukker frem af farvehavet. Ikke en dialog, man rationelt kan analysere sig frem til, men en dialog, man må bruge sin intuition til at forstå.

Er der således ikke nogen endegyldig tolkning af malerierne, er der så meget desto mere både en visuel piring og en følelsesmæssig udfordring. Beskueren mærker det fascinerende ved disse menneskeskikkelser, som virker sært bekendte og følelser som melankoli, afmagt, sorg, kærlighed og ømhed trænger sig på.

På denne måde forholder Michael Grønlund sig med sin kunst til nogle alment menneskelige, eksistentielle problemstillinger. Noget, han gør, fordi han udover de nødvendige kunstneriske færdigheder, også har et budskab.

Uden at være specielt politisk, kommer han med kommentarer til forhold, der betyder noget for os alle. Forhold, der rammer på tværs af tid, køn, alder og kultur og som får hans malerier til at virke vedkommende, fordi vi kan spejle os i dem. Det er bestemt ikke alle kunstnere, der har denne dobbelthed af malerisk styrke og erkendelsesmæssig ballast og det er uden tvivl noget af det, der gør Michael Grønlands malerier så spændende. Man fornemmer en kunstnerisk alvor, der får os til at se hele hans produktion ikke kun som en række stadige maleriske eksperimenter, hvor der spartles, streges, rides og eksperimenteres på livet løs, men også som et vedvarende forsøg på at lodde det menneskelige sinds dybder.

Kunst for Michael Grønlund er, helt basalt, et erkendelsesmiddel.